

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2017/399**z dnia 7 marca 2017 r.****w sprawie wykonania decyzji 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylecia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/788/WPZiB.
- (2) W dniu 12 stycznia 2017 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa ONZ, ustanowiony na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1533 (2004), zaktualizował dane identyfikacyjne 30 osób i 9 podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2010/788/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2010/788/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2017 r.

W imieniu Rady

L. GRECH

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30.

ZAŁĄCZNIK

Wpisy dotyczące osób i podmiotów wymienionych poniżej otrzymują następujące brzmienie:

a) Wykaz osób, o których mowa w art. 3 ust. 1

1. Eric BADEGE

Data urodzenia: 1971 r.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Adres: Rwanda (według stanu z początku 2016 r.).

Inne informacje: Zbiegł do Rwandy w marcu 2013 r. i nadal tam mieszka według stanu z początku 2016 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272441>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Eric Badege był podpułkownikiem i główną postacią ruchu M23 w Masisi i dowodził niektórymi operacjami, które zdestabilizowały części terytorium Masisi w prowincji Kiwu Północne. Jako dowódca wojskowy M23 Badege był odpowiedzialny za poważne naruszenia wiążące się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom lub kobietom w konfliktach zbrojnych. Po maju 2012 r. ruch Raia Mutomboki zamordował, pod dowództwem M23, setki cywilów w serii skoordynowanych ataków. W sierpniu 2012 r. Badege przeprowadził wspólne ataki, w ramach których doszło do masowych zabójstw ludności cywilnej. Ataki te zostały zorganizowane wspólnie przez Badege i płk. Makomę Semivumbi Jacques'a. Według relacji byłych bojowników M23 przywódcy M23 zamordowali dziesiątki dzieci, które – po wcieleniu do M23 jako dzieci-żołnierze – usiłowały uciec.

Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowym werbunku w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, miał wyjaśnić innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „chciał nas porzucić”. Jak wynika ze sprawozdania, świadkowie twierdzili, że podczas prób ucieczki zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów dla przestrogi. Jeden z młodych rekrutów powiedział Human Rights Watch: „[kiedy] byliśmy w M23, mówili nam, [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Wielu ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano”.

Badege zbiegł do Rwandy w marcu 2013 r. i mieszkał tam (według stanu z początku 2016 r.).

2. Frank Kakolele BWAMBALE

(alias: a) FRANK KAKORERE, b) FRANK KAKORERE BWAMBALE, c) AIGLE BLANC)

Funkcja: Generał FARDC.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Adres: Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Inne informacje: Opuścił CNDP w styczniu 2008 r. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w Kinszasie. Od 2010 r. Kakolele brał udział w działaniach prowadzonych najprawdopodobniej z ramienia rządu DRK w ramach Programu stabilizacji i odbudowy obszarów pokonfliktowych (STAREC), w tym w misji STAREC w Gomie i Beni w marcu 2011 r. Władze DRK aresztowały go w grudniu 2013 r. w Beni, prowincja Kiwu Północne, gdyż miał blokować proces DDR. Opuścił DRK i przez pewien czas mieszkał w Kenii, dopóki nie został wezwany przez rząd DRK do pomocy w rozwiązywaniu sytuacji w Beni. W październiku 2015 r. aresztowano go w rejonie Mambasy, gdyż miał wspierać ugrupowania Mai Mai; nie postawiono mu jednak zarzutów i według stanu z czerwca 2016 r. mieszkał w Kinszasie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776078>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Frank Kakolele Bwambale był przywódcą Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Ruchu Wyzwolenia (RCD-ML), miał wpływ na politykę, kontrolował działania i dowodził siłami RCD-ML – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszczonej w sprawie handlu bronią z naruszeniem embarga. Opuścił CNDP w styczniu 2008 r. Począwszy od 2010 r. Kakolele brał udział w działaniach prowadzonych najwyraźniej z ramienia rządu DRK w ramach Programu stabilizacji i odbudowy obszarów pokonfliktowych (STAREC), w tym w misji STAREC w Gomie i Beni w marcu 2011 r.

Wyjechał z DRK i przez pewien czas mieszkał w Kenii, dopóki nie został wezwany przez rząd DRK do pomocy w rozwiązywaniu sytuacji w Beni. W październiku 2015 r. aresztowano go pod Mambasą, gdyż miał wspierać ugrupowania Mai Mai, nie postawiono mu jednak zarzutów. Według stanu z czerwca 2016 r. mieszkał w Kinszasie.

3. **Gaston IYAMUREMYE**

(*alias*: a) Byiringiro Victor Rumuli, b) Victor Rumuri, c) Michel Byiringiro, d) Rumuli)

Funkcja: a) tymczasowy przewodniczący FDLR, b) pierwszy wiceprzewodniczący FDLR-FOCA; c) generał dywizji w siłach FDLR-FOCA.

Adres: Prowincja Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: 1948 r.

Miejsce urodzenia: a) Dystrykt Musanze, Prowincja Północna, Rwanda, b) Ruhengeri, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272456>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Gaston Iyamuremye jest pierwszym wiceprzewodniczącym FDLR, a także tymczasowym przewodniczącym. Posiada stopień generała dywizji w ramieniu zbrojnym FDLR zwanym FOCA. Według stanu z czerwca 2016 r. Iyamuremye przebywa w prowincji Kiwu Północne Demokratycznej Republiki Konga.

4. **Innocent KAINA**

(*alias* a): pułkownik Innocent KAINA India Queen

Funkcja: Były zastępca dowódcy M23.

Adres: Uganda (według stanu z początku 2016 r.).

Data urodzenia: listopad 1973 r.

Miejsce urodzenia: Bunagana, terytorium Rutshuru, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 30 listopada 2012 r.

Inne informacje: Zastępcą dowódcy M23 został po ucieczce frakcji Bosco Tagandy do Rwandy w marcu 2013 r. W listopadzie 2013 r. uciekł do Ugandy. W Ugandzie według stanu z początku 2016 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776081>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Innocent Kaina był dowódcą sektora a następnie zastępcą dowódcy Ruchu 23 Marca (M23). Odpowiadał za oraz popełnił poważne naruszenia prawa międzynarodowego i praw człowieka. W lipcu 2007 r. garnizonowy trybunał wojskowy w Kinszasie uznał Kaina za winnego zbrodni przeciw ludzkości popełnionych w dystrykcie Ituri między majem 2003 r. a grudniem 2005 r. Został uwolniony w 2009 r. w ramach porozumienia pokojowego między rządem kongijskim a CNDP. Działając w FARDC, w 2009 r. dokonywał egzekucji, uprowadzeń i okaleczeń na terytorium Masisi. Jako dowódca działający pod rozkazami generała Tagandy doprowadził do buntu byłej jednostki CNDP na terytorium Rutshuru w kwietniu 2012 r. Zapewniał bezpieczeństwo buntownikom poza Masisi. Między majem a sierpniem 2012 r. nadzorował werbunek i szkolenie ponad 150 dzieci na potrzeby rebelii M23; zastrzelił chłopców, którzy próbowali uciec. W lipcu 2012 r. podróżował do Berundy i Degho, prowadząc działalność mobilizacyjną i werbunkową dla M23. Kaina zbiegł do Ugandy w listopadzie 2013 r. i według stanu z początku 2016 r. nadal tam mieszkał.

5. Jérôme KAKWAVU BUKANDE

(alias: a) Jérôme Kakwavu, b) Commandant Jérôme (komendant Jérôme))

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w więzieniu Makala w Kinszasie. Według stanu na dzień 25 marca 2011 r. przed Najwyższym Sądem Wojskowym w Kinszasie rozpoczął się proces przeciwko Kakwavu dotyczący zbrodni wojennych. W listopadzie 2014 r. skazany przez sąd wojskowy DRK na dziesięć lat więzienia za zgwałcenie, zabójstwo i tortury. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776083>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Były przewodniczący Unii Kongijczyków na rzecz Demokracji/Sił Zbrojnych Narodu Kongijskiego (UCD/FAPC). Nielegalne posterunki graniczne między Ugandą a DRK, będące najważniejszym szlakiem przepływu broni, znajdują się pod kontrolą FAPC. Jako przewodniczący FAPC miał wpływ na ich politykę oraz dowodził siłami FAPC i kontrolował ich działania; siły te brały udział w nielegalnym handlu bronią, a zatem naruszały embargo. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w 2002 r. Jeden z pięciu wysokich rangą oficerów FARDC, których oskarżono o poważne przestępstwa związane z przemocą seksualną; podczas swojej wizyty w 2009 r. przedstawiciele Rady Bezpieczeństwa zwrócili uwagę rządu na sprawę tych oficerów. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w więzieniu Makala w Kinszasie. W dniu 25 marca 2011 r. przed Najwyższym Sądem Wojskowym w Kinszasie rozpoczął się proces przeciwko Kakwavu dotyczący zbrodni wojennych.

6. Germain KATANGA

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data urodzenia: 28 kwietnia 1978 r.

Miejsce urodzenia: Mambasa, prowincja Ituri, Demokratyczna Republika Konga.

Adres: Demokratyczna Republika Konga (w więzieniu).

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. 18 października 2007 r. przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Pierwotnie Trybunał skazał go 23 maja 2014 r. na 12 lat pozbawienia wolności za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, ale Wydział Odwoławczy Trybunału zmniejszył tę karę i orzekł, że wyrok Katangi powinien dobiec końca 18 stycznia 2016 r. Na czas procesu przebywał w areszcie w Niderlandach, ale w grudniu 2015 r. przeniesiono go do więzienia w DRK i postawiono zarzuty dotyczące innych zbrodni poprzednio popełnionych w Ituri. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776116>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Germain Katanga był dowódcą FRPI. Brał udział w transferach broni z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem FARDC. 18 października 2007 r. został przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Pierwotnie MTK skazał go 23 maja 2014 r. na 12 lat pozbawienia wolności za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, ale Wydział Odwoławczy MTK zmniejszył tę karę i orzekł, że wyrok Katangi powinien dobiec końca 18 stycznia 2016 r. Na czas procesu przebywał w areszcie w Niderlandach, ale w grudniu 2015 r. przeniesiono go do więzienia w DRK i postawiono zarzuty dotyczące innych zbrodni poprzednio popełnionych w Ituri.

7. **Thomas LUBANGA**

Miejsce urodzenia: Ituri, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Adres: Demokratyczna Republika Konga (w więzieniu).

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Aresztowany w Kinszasie w marcu 2005 r. za udział w łamaniu praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Frację Lubangi (UPC/L). 17 marca 2006 r. został przekazany Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. W marcu 2012 r. MTK skazał go na 14 lat pozbawienia wolności. 1 grudnia 2014 r. sędziowie apelacyjni MTK podtrzymali wyrok skazujący i wymiar kary. 19 grudnia 2015 r. został przeniesiony do zakładu karnego w DRK w celu odbycia kary pozbawienia wolności. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776117>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Thomas Lubanga był przywódcą UPC/L, jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20; UPC/L jest zamieszana w handel bronią z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003. Aresztowano go w Kinszasie w marcu 2005 r. za udział w łamaniu praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Frację Lubangi (UPC/L), a 17 marca 2006 r. władze DRK przekazały go Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. W marcu 2012 r. MTK wydał wyrok skazujący i orzekł karę w wymiarze 14 lat pozbawienia wolności. 1 grudnia 2014 r. sędziowie apelacyjni MTK podtrzymali wyrok skazujący i wymiar kary. 19 grudnia 2015 r. został przeniesiony do zakładu karnego w DRK w celu odbycia kary pozbawienia wolności.

8. **Sultani MAKENGA**

(*alias*: a) Makenga, Colonel Sultani (pułkownik Sultani), b) Makenga, Emmanuel Sultani)

Data urodzenia: 25 grudnia 1973 r.

Miejsce urodzenia: Rutshuru, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 12 listopada 2012 r.

Inne informacje: Dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga. Według stanu z końca 2014 r. przebywa w Ugandzie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272833>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sultani Makenga jest dowódcą wojskowym Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga (DRK). Jako dowódca M23 (znanego również jako Kongijska Armia Rewolucyjna) Sultani Makenga dopuścił się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny, między innymi działań skierowanych przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych, w tym zabijania i okaleczania, przemoc seksualnej, uprowadzania i przymusowych wysiedleń. Odpowiada również za naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami M23 polegającymi na werbunku i wykorzystywaniu dzieci w konflikcie zbrojnym w DRK. M23 dowodzone przez Sultaniego Makengę popełniło poważne zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK. Według zeznań i doniesień bojownicy działający pod rozkazami Sultaniego Makengi na całym terytorium Rutshuru gwałcili kobiety i dzieci, w tym niektóre zaledwie ośmioletnie; działania te były prowadzone w ramach polityki umocnienia kontroli nad terytorium Rutshuru. M23 dowodzone przez Makengę prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego werbunku dzieci w DRK i w tym regionie, jak również zabiło, okaleczyło i raniło bardzo dużo dzieci. Wiele z przymusowo werbowanych dzieci miało mniej niż 15 lat. Makenga był również podobno odbiorcą broni i materiałów pokrewnych, co było naruszeniem środków podjętych przez DRK w celu wdrożenia embarga na broń, w tym rozporządzeń krajowych dotyczących importowania i posiadania broni i materiałów pokrewnych. Działania Makengi jako dowódcy M23 obejmują poważne naruszenia prawa międzynarodowego i zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK; działania te pogorszyły sytuację w regionie w związku z brakiem bezpieczeństwa, wysiedleniami i konfliktem. Dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga.

9. Khawa Panga MANDRO

(*alias*: a) Kawa Panga, b) Kawa Panga Mandro, c) Kawa Mandro, d) Yves Andoul Karim, e) Mandro Panga Kahwa, f) Yves Khawa Panga Mandro, g) Chief Kahwa, h) Kawa)

Data urodzenia: 20 sierpnia 1973 r.

Miejsce urodzenia: Bunia, Demokratyczna Republika Konga.

Adres: Uganda (według stanu z maja 2016 r.).

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: W kwietniu 2005 r. został osadzony w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., został uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie w związku z nowymi zarzutami dotyczącymi zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w rękę i naruszenia nietykalności cielesnej. W sierpniu 2014 r. sąd wojskowy DRK w Kisangani skazał go na dziewięć lat pozbawienia wolności za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości oraz nakazał mu zapłacić ok. 85 000 USD na rzecz ofiar jego czynów. Wyrok odbył i według stanu z maja 2016 r. przebywa w Ugandzie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272933>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Khawa Panga Mandro był przewodniczącym Partii Jedności i Ocalenia Integralności Konga (PUSIC) – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszanych w handel bronią z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w latach 2001–2002. W kwietniu 2005 r. został osadzony w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., został uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie w związku z nowymi zarzutami dotyczącymi zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w rękę i naruszenia nietykalności cielesnej. W sierpniu 2014 r. sąd wojskowy DRK w Kisangani skazał go na dziewięć lat pozbawienia wolności za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości oraz nakazał mu zapłacić ok. 85 000 USD na rzecz ofiar jego czynów. Wyrok odbył i według stanu z maja 2016 r. przebywał w Ugandzie.

10. Callixte MBARUSHIMANA

Funkcja: Sekretarz wykonawczy FDLR.

Data urodzenia: 24 lipca 1963 r.

Miejsce urodzenia: Ndusu/Ruhengeri, Prowincja Północna, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Aresztowany w Paryżu 3 października 2010 r. na mocy wydanego przez Międzynarodowy Trybunał Karny nakazu aresztowania za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały FDLR w prowincjach Kiwu w 2009 r. Przekazany do Hagi 25 stycznia 2011 r., a pod koniec 2011 r. – wypuszczony na wolność przez MTK. 29 listopada 2014 r. został wybrany sekretarzem wykonawczym FDLR na 5-letnią kadencję. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5224649>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Callixte Mbarushimana był sekretarzem wykonawczym FDLR i wiceprzewodniczącym naczelnego dowództwa FDLR do momentu swojego aresztowania. Jako przywódca polityczny i wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie bojowników prowadzone zgodnie z pkt 4 lit. b) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) OP 4 b). Został aresztowany w Paryżu 3 października 2010 r. na mocy wydanego przez MTK nakazu aresztowania za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały FDLR w prowincjach Kiwu w 2009 r. Przekazany do Hagi 25 stycznia 2011 r., a pod koniec 2011 r. – wypuszczony na wolność. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany sekretarzem wykonawczym FDLR na 5-letnią kadencję.

11. Iruta Douglas MPAMO

(*alias*: a) Doulas Iruta Mpamo, b) Mpano)

Adres: Gisenyi, Rwanda (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: a) 28 grudnia 1965 r., b) 29 grudnia 1965 r.

Miejsce urodzenia: a) Bashali, Masisi, Demokratyczna Republika Konga, b) Goma, Demokratyczna Republika Konga, c) Uvira, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Nie wiadomo, czym się zajmuje od czasu katastrofy dwóch samolotów będących w gestii Great Lakes Business Company (GLBC). Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272813>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Właściciel i dyrektor Compagnie Aérienne des Grands Lacs oraz Great Lakes Business Company, których samoloty były wykorzystywane do udzielania pomocy grupom zbrojnym i bojówkom, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20. Odpowiedzialny także za fałszowanie informacji na temat lotów i ładunków, prawdopodobnie w celu umożliwienia naruszania embarga na broń. Nie wiadomo, czym się zajmuje od czasu katastrofy dwóch samolotów będących w gestii Great Lakes Business Company (GLBC).

13. Leodomir MUGARAGU

(*alias*: a) Manzi Leon, b) Leo Manzi)

Adres: Kompleks leśny Kikoma, Bogoyi, Walikale, Kiwu Północne, DRK (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: a) 1954 r. b) 1953 r.

Miejsce urodzenia: a) Kigali, Rwanda b) Rushashi, Prowincja Północna, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Szef sztabu FDLR-FOCA odpowiedzialny za sprawy administracyjne. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5270747>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że Leodomir Mugaragu jest szefem sztabu Forces Combattantes Abucunguzi/Combatant Force for the Liberation of Rwanda (FOCA) – zbrojnego ramienia sił FDLR. Według oficjalnych sprawozdań Mugaragu jest wyższym rangą oficerem planującym operacje wojskowe FDLR we wschodniej części DRK. Szef sztabu FDLR-FOCA odpowiedzialny za sprawy administracyjne.

14. Leopold MUJYAMBERE

(*alias*: a) Musenyeri, b) Achille, c) Frere Petrus Ibrahim)

Funkcja: a) szef sztabu FDLR-FOCA, b) tymczasowy zastępca dowódcy FDLR-FOCA.

Adres: Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: a) 17 marca 1962 r., b) w przybliżeniu 1966 r.

Miejsce urodzenia: Kigali, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Został pełniącym funkcję zastępcy dowódcy FDLR-FOCA w 2014 r. Na początku maja 2016 r. został schwytany w Gomie (DRK) przez kongijskie służby bezpieczeństwa i przewieziony do Kinszasy. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5224709>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Leopold Mujyambere był dowódcą drugiej dywizji FOCA – zbrojnego ramienia sił FDLR. Jako przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie bojowników, z naruszeniem pkt 4 lit. b) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody grupa wyszczególniła w swoim sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta odbite siłom FDLR/FOCA były wcześniej uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, werbujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, werbuje siłą chłopców od 10 roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e).

W czerwcu 2011 r. był z ramienia FOCA dowódcą sektora operacyjnego Kiwu Południowe, zwanego wtedy „Amazon”. Następnie został awansowany na szefa sztabu FOCA, a w 2014 r. – na pełniącego funkcję zastępcy dowódcy. Na początku maja 2016 r. został schwytany w Gomie (DRK) przez kongijskie służby bezpieczeństwa i przewieziony do Kinszasy.

15. Jamil MUKULU

(*alias*: a) Steven Alirabaki, b) David Kyagulanyi, c) Musezi Talenganimiro, d) Mzee Tutu, e) Abdullah Junjuaka, f) Alilabaki Kyagulanyi, g) Hussein Muhammad, h) Nicolas Luumu, i) Julius Elius Mashauri, j) David Amos Mazengo, k) Professor Musharaf, l) Talenganimiro)

Funkcja: a) szef Zjednoczonych Sił Demokratycznych (ADF), b) dowódca, Zjednoczone Siły Demokratyczne.

Adres: Według doniesień – więzienie w Ugandzie (stan z września 2016 r.).

Data urodzenia: a) 1965 r., b) 1 stycznia 1964 r.

Miejsce urodzenia: Wioska Ntoke, hrabstwo Ntenjeru, dystrykt Kayunga, Uganda.

Obywatelstwo: ugandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 12 października 2011 r.

Inne informacje: W kwietniu 2015 r. został aresztowany w Tanzanii, a w lipcu 2015 r. – przekazany w ramach ekstradycji Ugandzie. Według stanu z września 2016 r. Jamil Mukulu miał przebywać w areszcie policyjnym, oczekując na proces za zbrodnie wojenne i poważne naruszenia konwencji genewskiej w świetle prawa ugandyjskiego. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5270670>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Według źródeł publicznych i oficjalnych sprawozdań, w tym sprawozdań grupy ekspertów oenzetowskiego Komitetu Sankcji dotyczących DRK, Jamil Mukulu jest wojskowym szefem ADF – zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego w DRK – oraz utrudnia rozbrojenie, repatriację i dobrowolne przesiedlenie bojowników ADF, przewidziane w rezolucji nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Grupa ekspertów oenzetowskiego Komitetu Sankcji dotyczących DRK poinformowała, że Jamil Mukulu dostarczał materialnego i kadrowego wsparcia siłom ADF jako zbrojnemu ugrupowaniu działającemu na terytorium DRK. Według różnych źródeł, w tym sprawozdań grupy ekspertów oenzetowskiego Komitetu Sankcji dotyczących DRK, Jamil Mukulu organizował finansowanie, wywierał wpływ na politykę ADF i sprawował bezpośrednie funkcje w dowodzeniu i kontroli nad siłami ADF, w szczególności nadzorował kontakty nawiązane z międzynarodowymi siatkami terrorystycznymi.

16. Ignace MURWANASHYAKA

(*alias*: Dr Ignace)

Tytuł: Dr.

Funkcja: przewodniczący FDLR.

Adres: Niemcy (w więzieniu).

Data urodzenia: 14 maja 1963 r.

Miejsce urodzenia: a) Butera, Rwanda, b) Ngoma, Butare, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i pomocnictwa w popełnianiu zbrodni wojennych. Otrzymał wyrok 13 lat i według stanu z czerwca 2016 r. przebywa w więzieniu w Niemczech. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany przewodniczącym FDLR na 5-letnią kadencję. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272382>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ignace Murwanashyaka jest przewodniczącym FDLR, mającym wpływ na politykę sił FDLR – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszczonych w handel bronią z naruszeniem embarga. Pozostawał w łączności telefonicznej z wojskowymi dowódcami polowymi FDLR (w tym podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r.); wydawał rozkazy wojskowe naczelnemu dowództwu; brał udział w koordynowaniu transferu uzbrojenia i amunicji dla oddziałów FDLR i dostarczaniu specjalnych instrukcji użytkowania; zarządzał znacznymi środkami pieniężnymi uzyskanymi w drodze nielegalnej sprzedaży zasobów naturalnych na obszarach pod kontrolą FDLR. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiada jako przewodniczący i dowódca wojskowy FDLR za rozkazy dotyczące werbowania i wykorzystywania dzieci przez FDLR we wschodniej części Konga. 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i pomocnictwa w popełnianiu zbrodni wojennych. Otrzymał wyrok 13 lat i według stanu z czerwca 2016 r. przebywał w więzieniu w Niemczech. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany przewodniczącym FDLR na 5-letnią kadencję.

17. **Straton MUSONI**

(*alias*: IO Musoni)

Funkcja: Były wiceprzewodniczący FDLR.

Data urodzenia: a) 6 kwietnia 1961 r., b) 4 czerwca 1961 r.

Miejsce urodzenia: Mugambazi, Kigali, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i orzekł karę 8 lat. Musoni został zwolniony z więzienia natychmiast po procesie, po odbyciu ponad 5 lat swojego wyroku. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272354>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Straton Musoni był wiceprzewodniczącym FDLR – zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego w DRK. Utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlanie bojowników ugrupowania, z naruszeniem rezolucji nr 1649 (2005). 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i orzekł karę 8 lat. Zwolniony z więzienia natychmiast po procesie, po odbyciu ponad 5 lat swojego wyroku.

18. **Jules MUTEBUTSI**

(*alias*: a) Jules Mutebusi, b) Jules Mutebuzi, c) Colonel Mutebutsi (pułkownik Mutebutsi))

Data urodzenia: 1964.

Miejsce urodzenia: Minembwe, Kiwu Południowe, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Jest byłym zastępcą regionalnego dowódcy wojskowego 10. Regionu Wojskowego FARDC; w kwietniu 2004 r. został zwolniony za niesubordynację. W grudniu 2007 r. aresztowały go władze rwandyjskie, gdy próbował przekroczyć granicę, aby dostać się na terytorium DRK. Według doniesień zmarł w Kigali 9 maja 2014 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272093>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Jules Mutebutsi przyłączył się do innych zbuntowanych elementów byłego RCD-G, aby w maju 2004 r. zająć siłą miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC oraz w dostarczanie zaopatrzenia grupom zbrojnym i bojówkom, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, z naruszeniem embarga na broń. Był zastępcą regionalnego dowódcy wojskowego 10. Regionu Wojskowego FARDC do kwietnia 2004 r., kiedy to został zwolniony za niesubordynację. W grudniu 2007 r. aresztowały go władze rwandyjskie, gdy próbował przekroczyć granicę, aby dostać się na terytorium DRK. Według doniesień zmarł w Kigali 9 maja 2014 r.

19. **Baudoin NGARUYE WA MYAMURO**

(*alias*: Colonel Baudoin Ngaruye (pułkownik Baudouin Ngaruye))

Tytuł: Dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23).

Funkcja: Generał brygady.

Adres: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data urodzenia: a) 1 kwietnia 1978 r., b) 1978 r.

Miejsce urodzenia: a) Bibwe, Demokratyczna Republika Konga, b) Lusamambo, terytorium Lubero, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Krajowy numer identyfikacyjny: FARDC ID 1-78-09-44621-80.

Data wskazania przez ONZ: 30 listopada 2012 r.

Inne informacje: Wjechał na terytorium Republiki Rwandy w dniu 16 marca 2013 r. Według stanu z końca 2014 r. mieszkał w obozie Ngoma w Rwandzie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5268954>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

W kwietniu 2012 r. Baudoin Ngaruye, działając pod rozkazami generała Ntagandy, dowodził buntem byłej jednostki CNDP, co doprowadziło do powstania Ruchu 23 Marca (M23). Obecnie jest trzecim najwyższym rangą dowódcą wojskowym w ramach M23. Grupa ekspertów ds. DRK poprzednio zaleciła wskazanie go w roku 2008 i 2009. Popęłił poważne naruszenia praw człowieka i prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny. W latach 2008 i 2009, a następnie pod koniec 2010 r. werbował i szkolił setki dzieci na potrzeby M23. Zabijał, okaleczał i uprowadzał, często kierując działania przeciw kobietom. Jest odpowiedzialny za egzekucje i tortury dezertersów z M23. W 2009 r., działając w ramach FARDC, wydał rozkaz zabicia wszystkich mężczyzn w miejscowości Shalio w Walikale. Dostarczał również broń, amunicję i wynagrodzenia w Masisi i w Walikale, bezpośrednio podlegając rozkazom Ntagandy. W 2010 r. zorganizował przymusowe wysiedlenie i wywłaszczenie ludności w regionie Lukopfu. Był również głęboko zaangażowany w sieci kryminalne w FARDC, czerpiąc korzyści z handlu minerałami, co w 2011 r. doprowadziło do napięć i konfliktów z pułkownikiem Innocentem Zimurindą. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy w dniu 16 marca 2013 r. w Gasizi, Rubavu.

20. **Mathieu, Chui NGUDJOLO**

(*alias*: Cui Ngudjolo)

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Adres: Demokratyczna Republika Konga.

Data urodzenia: 8 października 1970 r.

Miejsce urodzenia: Bunia, prowincja Ituri, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Został aresztowany przez MONUC w Bunii w październiku 2003 r. Przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu w dniu 7 lutego 2008 r. MTK zwolnił go z wszystkich zarzutów w grudniu 2012 r., a 27 lutego 2015 r. wyrok ten został podtrzymany przez Wydział Odwoławczy. Mathieu Chui Ngudjolo wystąpił o azyl w Niderlandach, ale wniosek został odrzucony. Został deportowany do DRK w dniu 11 maja 2015 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776118>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Mathieu Chui Ngudjolo był szefem sztabu Sił Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI), mającym wpływ na politykę, kontrolującym działania i dowodzącym siłami FRPI – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszczonej w handel bronią z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci poniżej 15 roku życia w Ituri w 2006 r. Został aresztowany przez MONUC w Bunii w październiku 2003 r. Następnie 7 lutego 2008 r. rząd DRK przekazał go Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. MTK zwolnił go z wszystkich zarzutów w grudniu 2012 r., a 27 lutego 2015 r. wyrok ten został podtrzymany przez Wydział Odwoławczy. Mathieu Chui Ngudjolo wystąpił o azyl w Niderlandach, ale wniosek został odrzucony. Został deportowany do DRK 11 maja 2015 r.

21. Floribert Ngabu NJABU

(*alias*: a) Floribert Njabu Ngabu, b) Floribert Njabu c) Floribert Ngabu Njabu)

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga, paszport nr OB 0243318.

Data urodzenia: 23 maja 1971 r.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za udział w łamaniu praw człowieka przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). 27 marca 2011 r. przewieziono go do Hagi, aby mógł zeznawać w prowadzonych przez MTK procesach Germaina Katangi i Mathieu Ngudjoli. W maju 2011 r. wystąpił o azyl w Niderlandach. W październiku 2012 r. holenderski sąd odrzucił jego wniosek o azyl. W lipcu 2014 r. został deportowany z Niderlandów do DRK, gdzie został umieszczony w areszcie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776373>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przywódca Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI), jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszczonej w handel bronią z naruszeniem embarga. Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za udział w łamaniu praw człowieka przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). 27 marca 2011 r. przewieziono go do Hagi, aby mógł zeznawać w prowadzonych przez MTK procesach Germaina Katangi i Mathieu Ngudjoli. W maju 2011 r. wystąpił o azyl w Niderlandach. W październiku 2012 r. holenderski sąd odrzucił wniosek o azyl; obecnie rozpatrywane jest odwołanie.

22. Laurent NKUNDA

(*alias*: a) Nkunda Mihigo Laurent, b) Laurent Nkunda Bwatware, c) Laurent Nkundabatware, d) Laurent Nkunda Mahoro Batware, e) Laurent Nkunda Batware, f) Chairman (przewodniczący), g) General Nkunda (generał Nkunda), h) Papa Six)

Data urodzenia: a) 6 lutego 1967 r. b) 2 lutego 1967 r.

Miejsce urodzenia: Rutshuru, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G). W 2006 r. założył Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP); w latach 1998–2006 – członek zarządu Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G); w latach 1992–1998 – członek zarządu Rwandyjskiego Frontu Patriotycznego (RPF). Laurent Nkunda został aresztowany przez władze rwandyjskie w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołany ze stanowiska dowódcy CNDP. Od tego czasu przebywa w areszcie domowym w Kigali, w Rwandzie. Rwanda odrzuciła wniosek rządu DRK o ekstradycję Nkundy za zbrodnie popełnione na wschodzie DRK. W 2010 roku rwandyjski sąd w Gisenyi odrzucił odwołanie Nkundy dotyczące nielegalnego zatrzymania, orzekając, że sprawę tę powinien rozpatrzyć sąd wojskowy. Prawnicy Laurenta Nkundy złożyli apelację w Sądzie Wojskowym Rwandy. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5270703>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przylączył się do innych zbuntowanych elementów byłego RCD-G, aby w maju 2004 r. zająć siłą miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 264 przypadki werbowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Były generał RCD-G. W 2006 r. założył CNDP; w latach 1998–2006 – członek zarządu RCD-G; w latach 1992–1998 – członek zarządu RPF. Laurent Nkunda został aresztowany przez władze rwandyjskie w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołany ze stanowiska dowódcy CNDP. Od tego czasu przebywa w areszcie domowym w Kigali, w Rwandzie. Rwanda odrzuciła wniosek rządu DRK o ekstradycję Nkundy za zbrodnie popełnione na wschodzie DRK. W 2010 roku rwandyjski sąd w Gisenyi odrzucił odwołanie Nkundy dotyczące nielegalnego zatrzymania, orzekając, że sprawę tę powinien rozpatrzyć sąd wojskowy. Prawnicy Nkundy rozpoczęli procedurę w Sądzie Wojskowym Rwandy. Laurent Nkunda ma nadal pewien wpływ na niektóre elementy CNDP.

23. **Felicien NSANZUBUKIRE**

(*alias*: Fred Irakeza)

Funkcja: a) dowódca podsektora FDLR-FOCA, b) pułkownik FDLR-FOCA.

Adres: Prowincja Kiwu Południowe, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: 1967 r.

Miejsce urodzenia: a) Murama, Kigali, Rwanda, b) Rubungo, Kigali, Rwanda, c) Kinyinya, Kigali, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5269078>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Felicien Nsanzubukire co najmniej od listopada 2008 r. do kwietnia 2009 r. nadzorował i koordynował handel amunicją i bronią dostarczaną ze Zjednoczonej Republiki Tanzanii przez jezioro Tanganika do oddziałów FDLR rozmieszczonych w okolicy Uvira i Fizi w Kiwu Południowym. Od stycznia 2016 r. był dowódcą podsektora FDLR-FOCA w prowincji Kiwu Południowe w randze pułkownika.

24. **Pacifique NTAWUNGUKA**

(*alias*: a) Pacifique Ntawungula, b) Colonel Omega, c) Nzeri, c) Israel)

Funkcja: a) dowódca sektora FDLR-FOCA „SONOKI”, b) generał brygady FDLR-FOCA.

Adres: Terytorium Rutshuru, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: a) 1 stycznia 1964 r., b) w przybliżeniu 1964 r.

Miejsce urodzenia: Gaseke, prowincja Gisenyi, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5269021>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Pacifique Ntawunguka był dowódcą Pierwszej Dywizji FOCA – zbrojnego ramienia sił FDLR. Jako przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie bojowników, z naruszeniem pkt 4 lit. b) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody grupa wyszczególniła w swoim sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta odbite siłom FDLR/FOCA były wcześniej uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, werbujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, werbuje siłą chłopców od 10 roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e). Przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie.

Od połowy 2016 r. Pacifique Ntawunguka był dowódcą sektora FDLR-FOCA „SONOKI” w prowincji Kiwu Północne.

25. **James NYAKUNI**

Obywatelstwo: ugandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776374>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Współpraca handlowa z Jérôme'em Kakwavu, w szczególności przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską, w tym prawdopodobnie przemyt broni i sprzętu wojskowego w niekontrolowanych ciężarówkach. Naruszanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, w tym wsparcie finansowe umożliwiające im działalność wojskową.

26. **Stanislas NZEYIMANA**

(*alias*: a) Deogratias Bigaruka Izabayo, b) Izabayo Deo, c) Jules Mateso Mlamba, d) Bigaruka, e) Bigurura)

Funkcja: Były zastępca dowódcy FDLR-FOCA.

Data urodzenia: a) 1 stycznia 1966 r., b) 28 sierpnia 1966 r., c) w przybliżeniu 1967 r.

Miejsce urodzenia: Mugusa, Butare, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Zaginął w Tanzanii na początku 2013 r. Miejsce pobytu nieznane (według stanu z czerwca 2016 r.). Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5275373>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Stanislas Nzeyimana był zastępcą dowódcy FOCA – zbrojnego ramienia sił FDLR. Jako przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie bojowników, z naruszeniem pkt 4 lit. b) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody grupa wyszczególniła w swoim sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta odbite siłom FDLR/FOCA były wcześniej uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, werbujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, werbuje siłą chłopców od 10 roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e). Stanislas Nzeyimana zaginął w Tanzanii w początkach 2013 r. i według stanu z czerwca 2016 r. miejsce jego pobytu jest nieznane.

27. **Dieudonné OZIA MAZIO**

(*alias*: a) Ozia Mazio, b) Omari, c) Mr Omari (pan Omari))

Data urodzenia: 6 czerwca 1949 r.

Miejsce urodzenia: Ariwara, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Uważa się, że Dieudonné Ozia Mazio zmarł w Ariwarze w dniu 23 września 2008 r.; pełnił wówczas funkcję przewodniczącego Fédération des entreprises congolaises (FEC) na terytorium Aru. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5275495>.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Układy finansowe z Jérôme'em Kakwavu oraz z FAPC i przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską, umożliwiające dostarczanie zaopatrzenia i gotówki Kakwavu i jego oddziałom. Naruszanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20. Uważa się, że Dieudonné Ozia Mazio zmarł w Ariwarze w dniu 23 września 2008 r.; pełnił wówczas funkcję przewodniczącego Fédération des entreprises congolaises (FEC) na terytorium Aru.

28. **Jean-Marie Rugerero RUNIGA**

(*alias*: Jean-Marie Rugerero)

Funkcja: Przewodniczący M23.

Adres: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data urodzenia: a) w przybliżeniu 1960 r., b) 9 września 1966 r.

Miejsce urodzenia: Bukavu, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: Wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. Według stanu z 2016 r. przebywa w Rwandzie. Uczestniczył w tworzeniu nowej kongijskiej partii politycznej w czerwcu 2016 r. – Alliance pour le Salut du Peuple (Sojusz Ratunku Ludu – ASP). Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5274633>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

W dokumencie z 9 lipca 2012 r., podpisanym przez przywódcę M23 Sultaniego Makenge, Runiga jest wymieniony jako koordynator politycznego skrzydła M23. Według tego dokumentu szybkie mianowanie Jeana-Marie Lugerero Runigi wynikało z potrzeby nagłośnienia postulatów M23. Także w tekstach na stronie internetowej ruchu M23 Runiga jest nazywany przewodniczącym M23. Jego funkcję jako przywódcy potwierdza sprawozdanie grupy ekspertów z listopada 2012 r., w którym określa się go mianem „przywódcy M23”.

Jak wynika ze sporządzonego przez grupę ekspertów sprawozdania końcowego z 15 listopada 2012 r., Jean-Marie Lugerero Runiga stanął na czele delegacji, która udała się dnia 29 lipca 2012 r. do Kampali w Ugandzie, i – w ramach przygotowań do oczekiwanych negocjacji na forum Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior – ostatecznie zredagowała zawierający 21 punktów program ruchu M23. Według artykułu BBC z dnia 23 listopada 2012 r. M23 powstało, gdy dawni członkowie ugrupowania CNDP, które zostało włączone do FARDC, zaczęli protestować przeciwko złym warunkom i niskim płacom, a także przeciwko niepełnemu wdrożeniu postanowień porozumienia pokojowego z dnia 23 marca 2009 r., które zostało zawarte między CNDP i DRK i doprowadziło do włączenia CNDP do FARDC. Według sprawozdania IPIS z listopada 2012 r. M23 organizowało aktywne operacje wojskowe, aby objąć kontrolę nad terytoriami we wschodniej części DRK. 24 i 25 lipca 2012 r. M23 i FARDC stoczyły walki o kontrolę nad kilkoma miastami i wioskami we wschodniej części DRK; 26 lipca 2012 r. M23 zaatakowało FARDC w miejscowości Rumangabo; 17 listopada 2012 r. M23 wyparło FARDC z miejscowości Kibumba; 20 listopada 2012 r. M23 przejęło kontrolę nad miastem Goma. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. kilku wywodzących się z M23 dawnych bojowników twierdzi, że przywódcy M23 zamordowali dziesiątki dzieci, które po wcieleniu do M23 jako dzieci-żołnierze usiłowały uciec. Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowym werbunku w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, miał wyjaśnić innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „chciał nas porzucić”. Jak wynika ze sprawozdania, świadkowie twierdzili, że podczas prób ucieczki zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów dla przestrogi. Jeden z młodych rekrutów powiedział Human Rights Watch: „[kiedy byliśmy w M23, mówili nam [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Wielu ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano”.

Runiga wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. w Gasizi/Rubavu. Według stanu z połowy 2016 r. przebywał w Rwandzie. W czerwcu 2016 r. uczestniczył w tworzeniu nowej kongijskiej partii politycznej – Alliance pour le Salut du Peuple (Sojusz Ratunku Ludu – ASP).

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Funkcja: Głównodowodzący grupy Nduma Defence of Congo/Mayi Mayi Sheka.

Data urodzenia: 4 kwietnia 1976 r.

Miejsce urodzenia: Terytorium Walikale, Demokratyczna Republika Konga

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 28 listopada 2011 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5275453>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ntabo Ntaberi Sheka, głównodowodzący politycznego ramienia Mayi Mayi Sheka, jest przywódcą politycznym kongijskiej grupy zbrojnej, która utrudnia rozbrojenie, demobilizację lub reintegrację uczestników walk. Mayi Mayi Sheka jest kongijską grupą partyzancką, która prowadzi działania z baz znajdujących się na terytorium Walikale we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga. Grupa Mayi Mayi Sheka jest odpowiedzialna za ataki na kopalnie we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga, w tym za przejęcie kopalni Bisiye i wymuszenia na miejscowej ludności. Ntabo Ntaberi Sheka dopuścił się również poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom. Ntabo Ntaberi Sheka zaplanował i zlecił serię ataków na terytorium Walikale w okresie od dnia 30 lipca do dnia 2 sierpnia 2010 r., chcąc ukarać miejscową ludność, której zarzucano współpracę z kongijskimi siłami rządowymi. W trakcie tych ataków dzieci padały ofiarą zgwałceń i były uprowadzane, zmuszane do pracy i traktowane w sposób okrutny, nieludzki lub poniżający. Grupa partyzancka Mayi Mayi Sheka siłą werbuje również chłopców, a w jej szeregach znajdują się dzieci zwerbowane podczas kampanii werbunkowych.

30. Bosco TAGANDA

(*alias*: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda (generał Taganda), d) Lydia (gdy należał do APR), e) Terminator, f) Tango Romeo (sygnał wywoławczy), g) Romeo (sygnał wywoławczy), h) Major)

Adres: Haga, Niderlandy (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: Między 1973 r. a 1974 r.

Miejsce urodzenia: Bigogwe, Rwanda.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Urodzony w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. 11 grudnia 2004 r. dekretem prezydenckim został mianowany generałem brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. był *de facto* zastępcą dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: „Umoja Wetu”, „Kimia II” oraz „Amani Leo” w Kiwu Północnym i Południowym. W marcu 2013 r. wjechał na terytorium Rwandy i 22 marca oddał się dobrowolnie w ręce pracowników MTK w Kigali. Został przekazany do MTK w Hadze w Niderlandach. 9 czerwca 2014 r. MTK potwierdził stawiane mu zarzuty: 13 zarzutów co do zbrodni wojennych i 5 co do zbrodni przeciwko ludzkości; proces rozpoczął się we wrześniu 2015 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5274913>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Bosco Taganda był wojskowym dowódcą Unii Kongijskich Patriotów/Frakcja Lubangi (UPC/L) mającym wpływ na politykę, kontrolującym działania i dowodzącym siłami UPC/L – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszczonych w handel bronią z naruszeniem embarga. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem w FARDC, lecz odmówił przyjęcia awansu, pozostając tym samym poza strukturami FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003, a w 155 przypadkach odpowiadał – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Jak szef sztabu CNDP odpowiadał – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za rzeź w miejscowości Kiwanja w listopadzie 2008 r.

Urodził się w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. W czerwcu 2011 r. mieszkał w Gomie i posiadał duże gospodarstwa rolne w okolicy Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne. Dekretem prezydenckim został mianowany 11 grudnia 2004 r. generałem brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. był *de facto* zastępcą dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: „Umoja Wetu”, „Kimia II” oraz „Amani Leo” w Kiwu Północnym i Południowym. W marcu 2013 r. wjechał na terytorium Rwandy, 22 marca oddał się dobrowolnie w ręce pracowników MTK w Kigali, następnie został przewieziony do MTK w Hadze w Niderlandach. 9 czerwca 2014 r. MTK potwierdził stawiane mu zarzuty: 13 zarzutów co do zbrodni wojennych i 5 co do zbrodni przeciwko ludzkości. Proces rozpoczął się we wrześniu 2015 r.

31. Innocent ZIMURINDA

(*alias*: Zimulinda)

Funkcja: Dowódca brygady w M23, stopień: pułkownik, b) pułkownik w FARDC.

Adres: Rubavu, Mudende.

Data urodzenia: a) 1 września 1972 r. b) w przybliżeniu 1975 r., b) 16 marca 1972 r.

Miejsce urodzenia: a) Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga, b) Masisi, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Wstąpił do FARDC w 2009 r. jako podpułkownik; dowódca brygady podczas operacji FARDC Kimia II, główne miejsce pobytu w okolicach Ngungu. W lipcu 2009 r. Innocent Zimurinda otrzymał awans na stopień pułkownika i został dowódcą sektora FARDC w Ngungu, a następnie w Kitchanga podczas operacji FARDC „Kimia II” i „Amani Leo”. Chociaż Innocent Zimurinda nie został wymieniony w rozporządzeniu prezydenta DRK z dnia 31 grudnia 2010 r. w sprawie mianowania wysokich rangą oficerów FARDC, utrzymał *de facto* swoje stanowisko dowódcy 22. sektora FARDC w Kitchanga i nosi niedawno nadane oznaki stopnia wojskowego oraz mundur FARDC. W sprawozdaniach białego wywiadu doniesiono, że w grudniu 2010 r. oddziały dowodzone przez Innocenta Zimurindę prowadziły działania werbunkowe. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy w dniu 16 marca 2013 r. Według stanu z końca 2014 r. przebywa w obozie Ngoma w Rwandzie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5275315>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Według wielu źródeł ppłk Innocent Zimurinda, jako jeden z dowódców 231. Brygady FARDC, wydał rozkazy, których wynikiem była rzeź ponad stu uchodźców rwandyjskich, głównie kobiet i dzieci, w ramach operacji wojskowej przeprowadzonej w kwietniu 2009 r. w okolicach Shalio. Grupa ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że, według naocznych świadków, w dniu 29 sierpnia 2009 r. w Kalehe ppłk Innocent Zimurinda odmówił uwolnienia spod swojego dowództwa trojga dzieci. Według licznych źródeł ppłk Innocent Zimurinda, przed włączeniem CNDP do FARDC, uczestniczył w przeprowadzonej przez CNDP w listopadzie 2008 r. operacji, której wynikiem była rzeź 89 cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okolicach Kiwanja.

W marcu 2010 r. 51 grup zajmujących się prawami człowieka i działających na wschodzie DRK zarzuciło ppłk. Innocent Zimurinda odpowiedzialność za wielokrotne naruszenia praw człowieka, obejmujące zabicie wielu cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okresie od lutego do sierpnia 2007 r. Ppłk. Innocenta Zimurindy został oskarżony, w tej samej skardze, o zgwałcenie dużej liczby kobiet i dziewcząt. Zgodnie z oświadczeniem Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych z 21 maja 2010 r. Innocent Zimurinda uczestniczył w arbitralnej egzekucji dzieci-żołnierzy, w tym także w czasie operacji „Kimia II”. Zgodnie z tym samym oświadczeniem nie zgodził się na to, aby misja ONZ w DRK (MONUC) sprawdziła, czy w jego oddziałach są niepełnoletni. Zdaniem grupy ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK, działającego w ramach RB ONZ, ppłk. Zimurinda odpowiada – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za werbowanie dzieci i za zatrzymywanie ich w oddziałach podlegających jego dowództwu. Wstąpił do FARDC w 2009 r. jako podpułkownik; dowódca brygady podczas operacji FARDC „Kimia II”, główne miejsce pobytu w okolicach Ngungu. W lipcu 2009 r. Zimurinda otrzymał awans na stopień pułkownika i został dowódcą sektora FARDC w Ngungu, a następnie w Kitchanga podczas operacji FARDC „Kimia II” i „Amani Leo”. Chociaż Zimurinda nie został wymieniony w rozporządzeniu prezydenta DRK z dnia 31 grudnia 2010 r. w sprawie mianowania wysokich rangą oficerów FARDC, utrzymał *de facto* swoje stanowisko dowódcy 22. sektora FARDC w Kitchanga i nosi niedawno nadane oznaki stopnia wojskowego oraz mundur FARDC. Pozostaje lojalny w stosunku do Bosco Ntagandy. W sprawozdaniach białego wywiadu doniesiono, że w grudniu 2010 r. oddziały dowodzone przez Zimurindę prowadziły działania werbunkowe. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy w dniu 16 marca 2013 r. w Gasizi/Rubavu.

b) Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1

1. ADF (SOJUSZ SIŁ DEMOKRATYCZNYCH)

(Alias: a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda; b) ADF/NALU; c) NALU

Adres: Prowincja Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 30 czerwca 2014 r.

Inne informacje: W kwietniu 2015 r. założyciel i przywódca ADF – Jamil Mukulu – został aresztowany w Dar es Salaam, Tanzania. W lipcu 2015 r. nastąpiła jego ekstradycja do Kampali w Ugandzie. Według doniesień z czerwca 2016 r. Jamil Mukulu przebywa w areszcie policyjnym w oczekiwaniu na proces. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5864623>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sojusz Sił Demokratycznych (ADF) powstał w 1995 r. i ma siedzibę w górzystym terenie przy granicy DRK z Ugandą. Zgodnie ze sporządzonym w 2013 r. przez oenzytowską grupę ekspertów ds. DRK sprawozdaniem końcowym, przywołującym wypowiedzi urzędników Ugandy i źródła ONZ, w 2013 r. ADF liczył 1 200–1 500 uzbrojonych bojowników rozmieszczonych na północno-wschodnim terytorium Beni w Kiwu Północnym, niedaleko granicy z Ugandą. Te same źródła oceniają, że ADF liczy łącznie, wraz z kobietami i dziećmi, 1 600–2 500 członków. Z uwagi na ofensywne operacje wojskowe prowadzone w 2013 i 2014 r. przez kongijskie siły zbrojne (FARDC) i misję stabilizacyjną ONZ w DRK (MONUSCO), ADF rozproszył swoich bojowników i umieścił w wielu mniejszych bazach oraz przeniósł kobiety i dzieci na obszary na zachód od Beni, wzdłuż granicy Ituri – Kiwu Północne. Wojskowym dowódcą ADF jest Hood Lukwago, a naczelnym przywódcą jest objęty sankcjami Jamil Mukulu.

ADF dopuścił się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego i rezolucji RB ONZ nr 2078 (2012), w tym naruszeń opisanych poniżej.

ADF werbował i wykorzystywał dzieci-żołnierzy z naruszeniem mających zastosowanie postanowień prawa międzynarodowego (pkt 4 lit. d) rezolucji RB ONZ).

W swoim sprawozdaniu końcowym oenzytowska grupa ekspertów ds. DRK poinformowała, że rozmawiała z trzema byłymi bojownikami ADF, którzy uciekli w 2013 r. i którzy opisali, jak werbownicy ADF w Ugandzie zwabiali ludzi do DRK fałszywymi obietnicami zatrudnienia (dorośli) i darmowej edukacji (dzieci), a następnie zmuszali ich do przyłączenia się do ADF. Według sprawozdania byli bojownicy ADF powiedzieli grupie ekspertów, że oddziały szkoleniowe ADF zazwyczaj składają się z dorosłych mężczyzn i chłopców, a dwaj chłopcy, którzy uciekli z ADF w 2013 r., powiedzieli grupie ekspertów, że przeszli w ADF szkolenie wojskowe. W swoim sprawozdaniu grupa ekspertów zawarła również relację „byłego dziecka-żołnierza ADF” o szkoleniu prowadzonym przez ADF.

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów z 2012 r. wśród rekrutów ADF są dzieci, czego przykładem jest przypadek werbownika ADF schwytanego w lipcu 2012 r. przez władze Ugandy w Kasese wraz z sześcioma młodymi chłopcami w drodze do DRK.

Konkretny przykład werbowania przez ADF i wykorzystywania dzieci jest uwidoczniony w piśmie z 6 stycznia 2009 r. od byłej dyrektor Human Rights Watch na Afrykę, Georgette Gagnon, do byłego ministra sprawiedliwości Ugandy, Kiddhu Makubuyu; w piśmie tym autorka stwierdza, że chłopiec Bushobozi Irumba został w 2000 r. w wieku 9 lat wprowadzony przez ADF. Wymagano od niego, aby zapewniał transport i inne usługi bojownikom ADF.

Ponadto The Africa Report cytuje doniesienia, według których ADF ma werbować nawet dziesięcioletnie dzieci, czyniąc z nich dzieci-żołnierzy; raport przytacza też słowa rzecznika Uganda People's Defence Force (UPDF), który twierdzi, że UPDF uratowały 30 dzieci z obozu szkoleniowego na wyspie Buvuma na Jeziorze Wiktorii.

ADF dopuścił się również licznych naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego wobec kobiet i dzieci, w tym zabijania, okaleczania i przemocy seksualnej (rezolucja RB ONZ pkt 4 lit. e)).

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów z 2013 r. w tym samym roku ADF zaatakował liczne wsie, co spowodowało, że ponad 66 000 ludzi uciekło do Ugandy. W wyniku tych ataków wyludniły się duże obszary, które od tego czasu kontroluje ADF, porywając lub zabijając ludzi, którzy wracają do swoich wiosek. Od lipca do września 2013 r. ADF ściął głowę co najmniej pięciu osobom w rejonie Kamango, kilka innych zastrzelił i porwał dziesiątki ludzi. Działania te terroryzowały miejscową ludność i powstrzymywały ludzi przed powrotem do domu.

Global Horizontal Note – mechanizm monitorująco-sprawozdawczy w zakresie poważnych naruszeń praw dzieci w sytuacjach konfliktów zbrojnych – poinformował grupę roboczą Rady Bezpieczeństwa ds. Dzieci w Konfliktach Zbrojnych, że w okresie sprawozdawczym od października do grudnia 2013 r. ADF odpowiadał za 14 z 18 udokumentowanych przypadków ofiar wśród dzieci, w tym za incydent z 11 grudnia 2013 r. na terytorium Beni w Kiwu Północnym, kiedy to ADF zaatakował wioskę Musuku, zabijając 23 osoby, w tym 11 dzieci (trzy dziewczynki i ośmiu chłopców) w wieku od 2 miesięcy do 17 lat. Wszystkie ofiary, w tym dwoje dzieci, które przeżyły atak, zostały poważnie okaleczone maczetami.

W sprawozdaniu sekretarza generalnego z marca 2014 r. w sprawie przemocy seksualnej związanej z konfliktem „Sojusz Sił Demokratycznych – Narodowa Armia Wyzwolenia Ugandy” został umieszczony w wykazie „podmiotów, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia dopuszczania się i odpowiedzialności za dopuszczanie się gwałtów i innych form przemocy seksualnej w sytuacjach konfliktów zbrojnych”.

ADF uczestniczył również w atakach przeciw personelowi pokojowemu MONUSCO (rezolucja RB ONZ pkt 4 lit. i)).

Misja stabilizacyjna Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO) również poinformowała, że ADF przeprowadził co najmniej dwa ataki na jej personel pokojowy. Pierwszy atak, 14 lipca 2013 r., był skierowany przeciw patrolowi MONUSCO na drodze między Mbau a Kamango. Atak ten został szczegółowo opisany w sprawozdaniu końcowym grupy ekspertów z 2013 r. Drugi atak miał miejsce 3 marca 2014 r. Pojazd MONUSCO obrzucono granatami dziesięć kilometrów od lotniska Mavivi w Beni, w wyniku czego rany poniosło pięciu członków personelu pokojowego.

W kwietniu 2015 r. założyciel i przywódca ADF – Jamil Mukulu (CDi.015) – został aresztowany w Dar es Salaam, Tanzania. W lipcu 2015 r. nastąpiła jego ekstradycja do Kampali w Ugandzie. Według doniesień z czerwca 2016 r. przebywa on w areszcie policyjnym w oczekiwaniu na proces.

2. BUTEMBO AIRLINES (BAL)

Adres: Butembo, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwanie statków powietrznych na terytorium DRK. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278478>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Kisoni Kambale (zmarły w dniu 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu w dniu 24 kwietnia 2008 r.) wykorzystywał swoją linię lotniczą do przewozu złota, żywności i broni dla Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) między Mongbwalu a Butembo. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwanie statków powietrznych na terytorium DRK.

3. COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL); GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC)

Adres: a) Avenue Président Mobutu, Goma, Demokratyczna Republika Konga, b) Gisenyi, Rwanda, c) PO BOX 315, Goma, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Według stanu z grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych samolotów, chociaż kilka samolotów nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278381>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

CAGL i GLBC to firmy należące do Douglasa MPAMY, który objęty jest już sankcjami na mocy rezolucji nr 1596 (2005). Firmy CAGL i GLBC były wykorzystywane do przewozu broni i amunicji z naruszeniem embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Według stanu z grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych samolotów, chociaż kilka samolotów nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ.

4. CONGOMET TRADING HOUSE

Adres: Butembo, Kiwu Północne.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma w Butembo, Kiwu Północne, która już nie handluje złotem. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278420>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Właścicielem Congomet Trading House (dawniej umieszczonego w wykazie pod nazwą Congoacom) był Kisoni Kambale (zmarły w dniu 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu w dniu 24 kwietnia 2008 r.). Kisoni Kambale przejął prawie całą produkcję złota w dystrykcie Mongbwalu, który był kontrolowany przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). FNI czerpał znaczne dochody z podatków nakładanych na tę produkcję. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma w Butembo, Kiwu Północne, która już nie handluje złotem.

5. FORCES DEMOCRATIQUES DE LIBERATION DU RWANDA (FDLR)

(*alias*: a) FDLR, b) Force Combattante Abacunguzi, c) Combatant Force for the Liberation of Rwanda, d) FOCA)

Adres: a) Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga, b) Kiwu Południowe, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: Email: Fdlr@fmx.de; fldrrse@yahoo.fr; fdlr@gmx.net; fdlrsrt@gmail.com; humura2020@gmail.com. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278442>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

FDLR to jedno z największych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających na terytorium DRK. Zostało ono utworzone w roku 2000, a jego członkowie dopuścili się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wobec kobiet i dzieci w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej i przymusowych wysiedleń. Zgodnie ze sprawozdaniem Amnesty International z 2010 r. ugrupowanie FDLR było odpowiedzialne za zabójstwa 96 cywilów w miejscowości Busurungi na terytorium Walikale. Niektóre z ofiar zostały spalone żywcem w swoich domach. To samo źródło podaje, że w czerwcu 2010 r. przychodnia prowadzona przez organizację pozarządową zgłaszała miesięcznie ok. 60 przypadków zgwałcenia dziewcząt i kobiet, popełnianych przez członków ugrupowań zbrojnych, w tym FDLR, na terytorium południowego Lubero w Kiwu Północnym. Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z dnia 20 grudnia 2010 r. istniały udokumentowane przypadki aktywnego werbunku dzieci przez FDLR. Human Rights Watch zidentyfikowała co najmniej 83 dzieci kongijskich poniżej 18 roku życia (niektóre z nich miały zaledwie 14 lat), które zostały przymusowo wcielone do FDLR. W styczniu 2012 r. Human Rights Watch podała, że członkowie FDLR zaatakowali wiele wiosek na terytorium Masisi; zabili przy tym sześć osób, zgwałcili dwie kobiety i uprowadzili co najmniej 48 osób.

Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z czerwca 2012 r., w maju 2012 r. bojownicy FDLR zaatakowali cywilów w wioskach Kamananga i Lumenje w prowincji Kiwu Południowe oraz w miejscowości Chambucha na terytorium Walikale, a także na obszarze Ufumandu na terytorium Masisi w prowincji Kiwu Północne. W atakach tych bojownicy FDLR maczetami i nożami zabili dziesiątki cywilów, w tym wiele dzieci. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z czerwca 2012 r. między dniem 31 grudnia 2011 r. a dniem 4 stycznia 2012 r. ugrupowanie FDLR zaatakowało kilka wiosek w Kiwu Południowym. Dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że podczas tego ataku zabite zostały co najmniej 33 osoby, w tym 9 dzieci i 6 kobiet – spalono je żywcem, ścięto im głowy lub zastrzelono. Ponadto zgwałcono jedną kobietę i jedną dziewczynkę. W sprawozdaniu grupy ekspertów z czerwca 2012 r. stwierdzono również, że dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że w maju 2012 r. w Kiwu Południowym ugrupowanie FDLR dopuściło się masakry co najmniej 14 cywilów, w tym 5 kobiet i 5 dzieci. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z listopada 2012 r. ONZ udokumentowało co najmniej 106 przypadków przemocy seksualnej, których dopuścili się członkowie FDLR w okresie między grudniem 2011 r. a wrześniem 2012 r. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że – zgodnie z dochodzeniem ONZ – nocą 10 marca 2012 r. w wiosce Kalinganya na terytorium Kabare członkowie FDLR zgwałcili 7 kobiet, w tym niepełnoletnią. W dniu 10 kwietnia 2012 r. FDLR przypuściło kolejny atak na tę wioskę, podczas którego trzy spośród tych kobiet zgwałcono ponownie. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że w dniu 6 kwietnia 2012 r. FDLR dopuściło się 11 zabójstw w wiosce Bushibwambombo na terytorium Kalehe, a w maju na terytorium Masisi uczestniczyło w kolejnych 19 zabójstwach, w tym pięciu osób niepełnoletnich i sześciu kobiet. Ruch 23 Marca (M23) to ugrupowanie zbrojne działające na terytorium DRK, które otrzymywało uzbrojenie i podobny sprzęt, wraz z doradztwem, szkoleniami i pomocą związaną z działaniami wojskowymi.

Według zeznań kilku naocznych świadków M23 otrzymuje od rwandyjskich sił obronnych – oprócz pomocy materialnej na potrzeby działań bojowych – ogólne dostawy o charakterze wojskowym w postaci broni i amunicji. M23 było zamieszane w poważne naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami skierowanymi przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym w zabijanie i okaleczanie, przemoc seksualną, uprowadzenia i przymusowe przesiedlenia, i jest odpowiedzialne za te naruszenia. Zgodnie z licznymi doniesieniami, dochodzeniami i zeznaniami naocznych świadków M23 odpowiada za masowe zabójstwa cywilów oraz zgwałcenia kobiet i dzieci w różnych regionach DRK. W wielu doniesieniach stwierdzono, że bojownicy M23 zgwałcili 46 kobiet i dziewcząt, z których najmłodsza miała 8 lat. Według doniesień M23 nie tylko dopuściło się aktów przemocy seksualnej, lecz także prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego werbunku dzieci do swoich szeregów.

Szacuje się, że tylko na terytorium Rutshuru we wschodniej części DRK od lipca 2012 r. M23 przymusowo zwerbowało 146 młodych mężczyzn i chłopców. Niektóre z ofiar miały zaledwie 15 lat. Popelnione przez M23 zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK oraz prowadzona przez to ugrupowanie kampania przymusowego werbunku, a także fakt otrzymywania uzbrojenia i pomocy wojskowej istotnie przyczyniły się do niestabilności i konfliktu w regionie; w niektórych przypadkach działania te stanowiły naruszenie prawa międzynarodowego.

6. M23

(*alias*: Mouvement du 23 mars).

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: Email: mouvementdu23mars1@gmail.com. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5277973>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ruch 23 Marca (M23) to ugrupowanie zbrojne działające na terytorium DRK, które otrzymywało uzbrojenie i podobny sprzęt, wraz z doradztwem, szkoleniami i pomocą związaną z działaniami wojskowymi. Według zeznań kilku naocznych świadków M23 otrzymuje od rwandyjskich sił obronnych – oprócz pomocy materialnej na potrzeby działań bojowych – ogólne dostawy o charakterze wojskowym w postaci broni i amunicji. M23 było zamieszane w poważne naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami skierowanymi przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym w zabijanie i okaleczanie, przemoc seksualną, uprowadzenia i przymusowe przesiedlenia, i jest odpowiedzialne za te naruszenia. Zgodnie z licznymi doniesieniami, dochodzeniami i zeznaniami naocznych świadków M23 odpowiada za masowe zabójstwa cywilów oraz zgwałcenia kobiet i dzieci w różnych regionach DRK. W wielu doniesieniach stwierdzono, że bojownicy M23 zgwałcili 46 kobiet i dziewcząt, z których najmłodsza miała 8 lat. Według doniesień M23 nie tylko dopuściło się aktów przemocy seksualnej, lecz także prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego werbunku dzieci do swoich szeregów. Szacuje się, że tylko na terytorium Rutshuru we wschodniej części DRK od lipca 2012 r. M23 przymusowo zwerbowało 146 młodych mężczyzn i chłopców. Niektóre z ofiar miały zaledwie 15 lat. Popelnione przez M23 zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK oraz prowadzona przez to ugrupowanie kampania przymusowego werbunku, a także fakt otrzymywania uzbrojenia i pomocy wojskowej istotnie przyczyniły się do niestabilności i konfliktu w regionie; w niektórych przypadkach działania te stanowiły naruszenie prawa międzynarodowego.

7. MACHANGA LTD

Adres: Plot 55 A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma eksportująca złoto (Jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do Machangi umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Właściciele Machangi są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278291>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Firma Machanga kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z bojówkami. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma eksportująca złoto (Jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do Machangi umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Poprzedni właściciel Machangi, Rajendra Kumar, i jego brat Vipul Kumar są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.

8. TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPEMENT (organizacja pozarządowa)

(*alias*: TPD)

Adres: Goma, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Oficjalnie zawiesiła całą swoją działalność w 2008 r. W praktyce od czerwca 2011 r. biura TPD są otwarte i zajmują się sprawami związanymi z powrotem uchodźców wewnętrznych, inicjatywami społecznymi dotyczącymi pojednania, rozwiązywaniem sporów wokół gruntów itp. Przewodniczącym jest Eugene Serufuli, a wiceprzewodniczącą – Saverina Karomba. Do prominentnych członków należą radni prowincji Kiwu Północne: Robert Seninga i Bertin Kirivita. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278464>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Organizacji tej zarzuca się naruszanie embarga na broń przez udzielanie wsparcia Kongijskiemu Zgromadzeniu na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G), w szczególności w postaci zapewnienia na początku 2005 r. ciężarówek do przewozu broni i oddziałów oraz w postaci przewozu broni przeznaczonej do rozdzielania wśród części ludności w Masisi i Rutshuru w Kiwu Północnym. Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Oficjalnie zawiesiła całą swoją działalność w 2008 r. W praktyce od czerwca 2011 r. biura TPD są otwarte i zajmują się sprawami związanymi z powrotem uchodźców wewnętrznych, inicjatywami społecznymi dotyczącymi pojednania, rozwiązywaniem sporów wokół gruntów itp. Przewodniczącym jest Eugene Serufuli, a wiceprzewodniczącą – Saverina Karomba. Do prominentnych członków należą radni prowincji Kiwu Północne: Robert Seninga i Bertin Kirivita.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adres: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel. +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22709, Kampala, Uganda.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma eksportująca złoto. (Jej szefowie to Jamnadas V. LODHIA – znany jako „Chuni” – oraz jego synowie: Kunal J. LODHIA i Jitendra J. LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że w wyniku zwolnienia dotyczącego jej zasobów finansowych, Emirates Gold spłaciła dług UCI wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków. Szefowie UCI są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278486>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Firma UCI kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązаныmi ściśle z bojówkami. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma eksportująca złoto. (Jej byli szefowie to J.V. LODHIA – znany jako „Chuni” oraz jego syn Kunal LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że w wyniku zwolnienia dotyczącego jej zasobów finansowych, Emirates Gold spłaciła dług UCI wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków. Poprzedni właściciel UCI, J.V. Lodhia, i jego syn Kunal Lodhia są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.
